

VSEVED
TABOR KOLPA 15

EN PRAV LEP TABORNIŠKI POZDRAV!

Če bereš tale Vseved lahko to pomeni samo eno! In sicer, da si se odločil prav in boš z nami preživel nepozabno dogodivščino na letošnjem skupnem taborjenju RPE-J in RBK. Veseli smo, da je temu tako!

Do taborjenja nas loči le še nekaj tednov oz. dni, zato je čas, da izveš še zadnje informacije pred odhodom.

V tejle knjižici boš lahko prebral vse o tem, kdaj gremo, kam točno gremo, kdo ti bo kuhal in kdo te bo spravljal spat, na koncu pa imaš zapisanih še nekaj pesmic, ki jih bomo vsak dan prepevali ob tabornem ognju. Lahko se jih naučiš že pred taborom, vsekakor pa jih boš znal, ko boš prišel domov. Dovolj dolgozezenja! Gremo k stvari!

KAKO BO TABOR KOLPA 2015 ORGANIZIRAN

Tako kot lani bomo tudi letos taborjenje organizirali v sodelovanju dveh rodov. Kdo glave tišči skupaj čez leto se tako že dolgo ve, tako da bomo taborniki iz Rodu Polde Eberl - Jamski, Zagorje in Rodu belega konja, Slovenske Konjice pripravili kar se da nepozabno dogodivščino.

Širjenje poznanstev je pomemben del taborništva in taborniki iz obeh rodov se med sabo pravzaprav dobro poznamo. Tudi ti boš spoznal svoje vrstnike ali srečal stare prijatelje tabornike ter na ta način izvedel kaj so počeli čez leto, zagotovo navezal tudi nova prijateljstva, mi pa ti ob tem lahko zagotovimo nepozabno taborno dogodivščino.

KAM TOČNO GREMO

Tudi letošnje skupno taborjenje se bo odvijalo v vasi Mirtoviči, ki se nahaja v bližnji okolici Osilnice. Taborni prostor je postavljen tik ob reko Kolpo, tako da do vode ne bomo imeli daleč, kopalni pa se bomo lahko vsak dan. Aja, pa še nekaj važnega. Območje Kolpe je proglašeno za krajinski park tako da je potrebno življenje v naravi temu tudi prilagoditi... saj veš, tabornik ohranja naravo.

KDAJ GREMO IN KDAJ SE VRNEMO

Odhod na tabor bo v nedeljo 26. julija ob 7.30 izpred avtobusne postaje Slovenske Konjice. Tam nas bo čakal poseben avtobus, ki bo naložil člane RBK in nas peljal preko **Zagorja, kjer ob 9.00 poberemo** še člane RPE-J ter skupaj odrinemo naprej proti Kolpi. Prosimo, da si na zbirnem mestu točen ali celo nekaj časa prej, da uredimo vse potrebno, se v miru spravimo na avtobus in odrinemo.

Ta isti avtobus nas bo **v torek 4. avgusta** pripeljal tudi nazaj v **Zagorje (prihod okoli 16. ure)** in **Slovenske Konjice (prihod okoli 18. ure)**. Starše pri prihodu prosimo za strpnost in čim manj skrbi. Vse informacije o prihodu lahko po telefonu dobite pri starešini in taborovodji.

SEZNAM OBVEZNE OPREME

Seveda je taborjenje v naravi nekaj čisto drugega kot dopust v hotelu. Zato boš potreboval nekaj stvari:

- taborniški krog in rutico
- zdravstveno izkaznico
- kakšen € za sladoled ali sok
- 10 parov spodnjega perila
- 10 parov nogavic
- 10 majic - kratek rokav
- trenirka za spanje
- 2x dolge hlače
- 3x kratke hlače
- kopalke
- rokavčki (če jih potrebuješ)
- kopalna brisača
- 2 brisači za umivanje
- debel pulover ali termoflis
- 3 srajce z dolgimi rokavi
- vetrovka
- pelerina

- kapa ali drugo pokrivalo za boj proti soncu
- tenis copati
- lahka obutev - sandali
- nepremočljiva obutev - gojzarji (in gumi škornji)
- spalna vreča
- spalna podloga (samonapihljiva) ali armafleks
- družabne igre
- lovski nož (samo za GG)
- pisalni pribor, beležka
- toaletni pribor
- baterijska svetilka
- sprej oz. mazilo proti klopom (Autan, Off, Biokill, ...)
- sprej oz. mazilo proti komarjem (Autan, Off, Biokill, ...)
- krema za sončenje
- manjši pohodni nahrbtnik za bivakiranje
- velik nahrbtnik ali potovalko, kamor boš spravil vso napisano opremo

Če kakšne stvari nimaš pa ne veš, kje bi jo dobil, lahko mirno pokličeš Urbana (041/560-296) - RBK ali Tino (031/805-825) - RPE-J. Pomembno je, da si stvari spakiraš sam oz. si pri pakiranju prisoten, saj boš le tako lahko vedel kaj imaš s seboj in kaj lahko uporabiš, ko boš to potreboval. Starše opozori, da so na taboru vse aktivnosti izpeljane v naravi, kjer se boš sigurno umazal ali tudi kaj raztrgal, zato naj ti zraven ne dajejo najboljših oblačil, ki jih premoreš.

VODSTVO NA TABORU

Za tvojo »varnost, udobje in dobro počutje« bo na taboru skrbela kar lepa čreda ljudi. Vsi so za svoje delo usposobljeni in imajo s tem delom izkušnje. Na nas se lahko tekom tabora brez sramu kadarkoli obrneš in nam zaupaš svojo težavo.

Torej, tukaj so:

Starešina:	Tina Krautberger (RPE-J)
Taborovodja:	Urban Čuješ (RBK)
Vodja programa:	Gala Kuder (RPE-J)
Gospodar in kronist:	Aleš Pučnik (RBK)
Kuharica:	Irena Kepa (RPE-J)
Ekonom:	Andrej Zidanšek (RBK)
Zdravnik:	Urban Čuješ (RBK)
Higienik:	Ivona Iršič (RBK)
Športni referent:	Tina Lautar (RPE-J)
Vodniki in ostala podpora:	
	Sandi Kepa (RPE-J)
	Jernej Drnovšek (RPE-J)
	Boštjan Škoberne (RPE-J)
	Rok Kepa (RPE-J)
	Aljaž Juvan (RPE-J)
	Nuša Gorišek (RPE-J)
	Primož Pungartnik (RPE-J)
	Benjamin Omahne (RPE-J)
	Kornelija Kodrič (RBK)
	Gregor Iršič (RBK)
	Pia Vajs (RBK)
	Nejc Gošnjak (RBK)
	Veronika Petelinšek (RBK)

Za red, čistočo in zdravje bosta skrbela higienik in zdravnik, vendar moraš zaradi možnosti poškodb in drugih neljubih pripetljajev sam poskrbeti, da si nezgodno zavarovan. S sabo potrebuješ tudi zdravstveno kartico in vsaj ustno dovoljenje staršev, da v primeru ogroženosti vodstvo lahko v smislu zdravstvene oskrbe ukrepa takoj.

V kolikor imaš kakršne koli zdravstvene težave te prosimo, da nas o tem obvestiš in poučiš kako jih rešuješ doma, da bomo znali v zvezi z njimi pravilno ukrepati.

KONTAKT NA TABORU

Kot kontakt za starše sta na taboru zadolžena **Urban Čuješ (041/560-296)** in **Tina Krautberger (031/805-825)**.

Za vse informacije sva vam na voljo tudi pred odhodom na tabor.

Opozoriti pa je potrebno, da je signal v dolini Kolpe slab in na tabornem mestu tudi moten, tako da stalno ne bomo dosegljivi. Staršem sporoči, da nam lahko pošljejo tudi SMS, ki jih bomo na mestu s signalom spremljali vsaj enkrat dnevno in se jim po potrebi javili.

S sabo lahko imaš tudi svoj mobilni telefon. V bližini tabora je namreč prostor, ki je pokrit s signalom od koder boš lahko v nujnih primerih poklical domov. Ampak pozor, na taboru ni elektrike in je zato potrebno varčevati z baterijo, tako da prej kot boš baterijo izpraznil zaradi igranja igrice, prej bo klicanja domov konec.

SESTANEK ZA STARŠE

Sledeče prosim preberi staršem na glas:

(Za RPE-J) Dragi starši,
sestaneke za starše bo nekaj več kot dva tedna pred odhodom, torej **v sredo 9.07.2014 v prostorih društva na Cesti Borisa Kidriča 11a v Zagorju**

ob 18.00. Sestaneke je priporočljivo za vse starše. Pogovorili se bomo o stvareh, ki vas še zanimajo. Na sestanku bomo prav tako poravnali preostali del tabornine, tako da vas prosimo, da v primeru gotovinskega plačila s sabo prinesete točen znesek. Lahko pa nam razliko nakažete tudi na (TRR: SI56-6100-0000-3470-037) in nas o tem obvestite.

(Za RBK) Dragi starši,
sestaneke za starše bo teden dni pred odhodom, torej **v nedeljo 19.07.2014 v novih prostorih društva na Celjski cesti 12 v Slovenskih Konjicah ob 18.00.** Sestaneke je priporočljivo za vse starše. Pogovorili se bomo o stvareh, ki vas še zanimajo. Na sestanku bomo prav tako poravnali preostali del tabornine, tako da vas prosimo, da v primeru gotovinskega plačila s sabo prinesete točen znesek. Lahko pa nam razliko nakažete tudi na TRR (SI56-6100-0000-6064-690, Delavska hranilnica) in nas o tem obvestite.

Se vidimo - taborniški zdravo!

Rodovi upravi RPE-J in RBK

RPE-J: »Z naravo k boljšemu človeku.«

RBK: »Ko je kosilo, je ura ena!«

PESMARICA

DVIGA PLAMEN SE IZ OGNJA

Dviga plamen se iz ognja,
s taborišča našega,
ki pod goro mirno spava,
sredi gozda temnega.
In pod goro mirno spava,
sredi gozda temnega.

Tam šotori se bleščijo,
prapor sredi njih vihra.
ki oznanja vse prirodi,
kjer je tabornik doma.
In oznanja vse prirodi,
kjer je tabornik doma.

Poslušajte bratje, sestre,
gozda jelovega spev,
pesem velike prirode,
tihi gorski njen odmev.
Pesem velike prirode,
tihi gorski njen odmev.

HIMNA MEDVEDKOV IN ČEBELIC

Rad medvedek se smeji, brunda, brundada,
dela pa se ne boji, brunda, brundada.
Vse medvedka veseli, veseli, kar narava ga uči,
vse medvedka veseli, veseli, kar narava ga uči.

Male pa čebelice zum-zum-zum-zum-zum,
pridne so in delavne, zum-zum-zum-zum-zum.
Ko v naravo polete, polete, sončeca se vesele,
ko v naravo polete, polete, sončeca se vesele.

Naša je družinica, zum-zum, brundada,
vedno vedrega duha, zum-zum, brundada.
Ko odrasli bomo mi, bomo mi, taborniki bomo
vsi,
ko odrasli bomo mi, bomo mi, taborniki bomo
vsi,

TAM OB OGNJU NAŠEM

Tam ob ognju našem si sežemo v roke,
plamen neugašen nam je srce.
Vedno te bom ljubil, dih gozda, šum voda,
tu je moj dom in vedno bom, tukaj rad ostal
doma.

Kakor lepe sanje spomin bo na te dni,
ko se spomnim nanje, srce vzdrhti.
Saj mladost je naša, kot lepa majska noč,
vsak dan bo lep spomin krasan, vedno lep in
vedno vroč.

BIL JE KONJENIK

Bil je konjenik na iskrem črnem vrancu
jahal je skoz' noč kot blisk in kot vihar.

Konjeniki, pozor!
V dir, v galop!

Z eno roko, z obema!
Z eno nogo, z obema!
Z glavo!
Z ritjo!
S celim telesom!

DAN JE ŠEL

Dan je šel, čez gore,
čez vode, čez polje.
Vse že spi v tihem snu,
noč je tu, noč je tu.

(2. tiše, 3. mrmraje)

Lahko noč!

NAŠ TABOR JE EN KLUMP

Naš tabor je en klump, taborovodja lump
in taborniki vsi, smo osli kronani.

Oj, lunca, lunca, lunca rumena, ha, ha,
vodstvo, vodstvo, oj vodstvo tabora.

Šotori tam stoje, da strah in groza je
in dile so vse po šeskrat pocene.

Naš tajnik ta pa ta, po kroniki packa,
blagajnik s prazno skrinjo razbija si črepinjo.
Oj, lunca...

Naš kuhar je zalit, k'je špeha zmeraj sit
in bolničarka Katra nas z ricinusom matra.

Ko piska nam dežurni, še polži so bolj urni,
kot mi ko gremo v zbor, saj ni nobeden nor.

Oj, lunca...

Na straži pa ojoj, nam motijo pokoj
različni ježki ptički in skravžljani deklčki.

Kdor hoče kuhar bit', ta mora vedeti,
da vsak zaljubljeni po trikrat vse soli.

Oj, lunca...

Kdor hoče žaba bit', ta mora vodo pit',
ker žabe so vse na vodo vajene.

Kdor hoče osel bit', ta mora bit' zabit,
ker osli so vsi cez les usekani.

Oj, lunca...

BOR DO BORA

Bor do bora, jelka z jelko,
kakor gora, kakor jeklo,
rod do roda, vsi v družini,
smo svobodni v domovini.

Sile močne, sile čvrste,
strnjene so v naše vrste.

Sile močne, sile čvrste,
naše vrste so.

Šotor dom, narava mati,
oče grom, gozdovi brati,
od sestra planin na morje,
širi, širi se obzorje.

Sile močne, sile čvrste...

Glas severa, juga pesem,
tisočera v svet ponese.

Taborno nam geslo pravo:
Hej, taborniki v naravo!

Sile močne, sile čvrste,...

GUSARSKA

Sredi morja črna vihra,
sredi vihre črn brod,
sredi broda črno jadro,
sredi jadra bela smrt.

Heja bumbarasa...

Grom buči in strela udarja,
zli valovi v dalj hite,
sedem gusarjev grozeče,
morju kažejo zobe.

Pod palubo so zakladi,
sedem mrtvih, črnih glav,
v vsaki glavi sedem nožev,
vsak od nožev je krvav.

Za kajuto pa igrajo
štirje divji gusarji,
dobre karte vsi imajo,
kapitan gre solo tri.

Kapitan pagata vrže
vsa posadka onemi,
kuhar mu ga s škisom vzame,
že mu glava odleti.

Bliža se jim oklopnjača,
kapitan veli na boj:
»Kaj bo stara ta krastača,
hej, barabe, za menoj!«

Zdaj s kanona oklopnjače
prva kugla prileti,
krmilarju strga hlače
in mu bedra osmodi.

Še s kanona oklopnjače
druga kugla prileti,
na sred' kotla s paštešuto
in ga v sončni prah zdrobi.

Vname se mesarsko klanje,
gusarji drve na nož,
sam ostal le kapitan je,
kot poslednji, zadnji mož.

Hitro on cindžnoro vzame,
pod palubo pohiti,
s falercajgom pufjer vname,
gusar z barko v luft zleti...

Heja - B U U M !

EN HUD PESJAN JE ŽIVEL

En hud pesjan je živel,
se futral je z ljudmi,
'z njih je župco kuhal,
obral jih do kosti.

Enkrat pa enga najde,
ga hoče v lonec dat,
preveč je čudno dišal,
preveč je bil kosmat.

Kdo bil je ta kosmatež
lahko ugane vsak,
dihur je bil, kajneda,
narobe, bil je vrag.

Pesjan čez kotel padel
pa s kropom se polil,
ga vrag je brž oglodal,
pa žup'co vso popil.

Uči nas tale štorja,
da če sta vruga dva,
da tisti zmeraj zmaga,
k'ma več pesjanskega.

OSTANI Z NAMI

Ostani z nami, ostani z nami do jutra,
ostani z nami, vse do belega dne.

Vem, da dovoli tvoja mama
in je prikimal tudi ata,

pa preslišal stari deda,
babica rekla je seveda,
in ker se strinja zbor tet
je dovolil hišni svet.

Ostani...

Odprli bomo nov sod,
da bomo vid'li kaj je not,
točajke lepe mlade,
nam v čaše vlivajo razvade,
primakni hitro svoj stol
in ne sili domov.

Ostani...

Mi bomo peli, mi bomo pili in peli,
mi bomo pili, dokler grla zdrže.

In ko poidejo moči, ko jih večina obleži,
v kozarcih se prikaže dno,
preden petelini zapojo,
takrat te primem za roko
in šepnem ti na uho.

Ostani z mano, ostani z mano do jutra,...

KROKODILČKI

Modna pista, to je prava stvar.
Lepe punce, te so božji dar.
Glej jo, glej jo, ta bo miss sveta!
Še spat ne morem, ker želim si da:

Njene dolge noge z mano vštric bi hodile,
le poglej njen nasmeh, krokodilčke v očeh.
Modna pista odslej bo po mojih kolenih,
sam bom čuval nasmeh, krokodilčke v očeh.
V očeh.

Sam se zdaj potikam naokrog,
daleč stran od njenih dolgih nog.
Daleč stran od modnega sveta,
vendar si želim še vedno da:

Njene dolge noge...

DAN LJUBEZNI

Pusti tisoč dni in tisoč noči, ki jih več ni,
če sploh ne veš, da so kdaj bili.
Vzemi le en dan, ki skrili si ga tja na srčno stran,
pozabil ga nikoli več ne boš.

To je bil tvoj dan ljubezni,
najlepši dan, ki ne mine, nikdar.
Svet živi za dan ljubezni,
dan, ki da ti vse in vse ti vzame,
tega nikdar ne veš.

Kdaj prišel bo zate spet ta dan?
Naj te upanje na zapusti.
Le zaspi, ko jutro te zbudi,
to bo ljubezni dan.

To je bil tvoj dan ljubezni...

DOBRA VOLJA

Kaj mi poje ptičica,
ptičica sinička?
Dobra volja je najbolja,
to si piši za uho,
mile jere, kisle cmere
z nami vštric ne pojdejo.

Kaj odmeva mi korak,
ko po zemlji stopa?
Dobra volja je najbolja,
bodi dan na dan vesel,
smej se, vriskaj, pesmi piskaj,
pa lahko boš srečo ujel.

Kaj mi potok žubori,
ko po kamnih skače?
Dobra volja je najbolja,
na vsej širni zemlji tej,
lica rdeča, smeh in sreča,
to zaklad je, hej, juhej!

HUDA MRAVLJICA

Bila je huda mravljica,
šest črnih nog je imela.
Je migala, je vohala,
je čisto ponorela.

Oj, mravljica, požrešnica,
le kaj je naredila:
še bika je pohrustala,
samo roge pustila.

Seveda to je čisto res,
le kaj se bik šopiri,
šest črnih nog ima mravljica
a bik ima le štiri.

Če slišiš hudo mravljico
po svetu godrnjati,
obrni se in steči proč
kar zmorejo podplati.
Obrni se in steci proč
kar zmorejo podplati.

KEKČEVA PESEM

Kdor vesele pesmi poje,
gre po svetu lahkih nog.
Če mu kdo nastavi zanko,
ga užene v kozji rog.

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosem sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Bistri potok, hitri veter,
bele zvezde vrh gora,
gredo z mano tja do konca
tega širnega sveta.

Jaz pa pojdem...

ŽABJA SVATBA

Žabe svatdbo so imele,
zbrane iz sosednjih mlak.
Jedle, pile so in pele,
rega, rega, rega, kvak (kvak, kvak).

Skokica nevesta mlada,
ženin bil je dolgokrak,
rajala oba sta rada,
rega...

Živel ženin naš z nevesto,
glas povzdigne Krakuš svat,
zagrmi jih kakih dvesto,
rega...

Po večerji zavrte se,
ko je bil že pozen mrak,
regajo da vse se trese,
rega...

Raki pa so poslušali,
kaj zdaj hrup pomni tak,
celo noč vsi niso spali,
rega...

MAČEK MURI

Ko zapoje zvonček v uri,
prebudi se maček Muri.
S taco si oči pomane,
dvigne rep in hitro vstane,
hitro vstane.

Na na naj...

Mačjo posteljo prezrači,
mačjo suknjo pokrtači
in na zajtrk se odpravi
v krčmo pri veseli kravi,
veseli kravi.

Na na naj...

Tam ga čaka stalna miza
in točajka muca Liza,
ki prinese lonček mleka
in še mačji kruh od peka.

Ob jedači poglobi se
Muri v mačje časopise.
Vse prebere brez razlike,
tudi vejice in pike.

Na na naj...
Tam ga čaka stalna miza...

Potlej plača in čez cesto
gre na sprehod v mačje mesto.

Na na naj...

MALA TERASA

Mala terasa, spodaj Ljubljana,
pomanjšana,
da odnesla bi od tu,
bele hišice v predpasniku.

Tukaj s te male terase,
sredi Ljubljane,
za hip lahko
bi dosegla Krim z roko

Sva šla na malo teraso
nad širno Ljubljano,
da najina
vsa Ljubljana bi bila.

Na nebotičnik sva odšla,
bliže sonca in modrega neba.
Pozabiva, da premajhna za dva
in žalostna sobica je najina.

Sva šla na malo teraso...

SAM PO PARKU

Sam po parku se sprehajam,
listi v vetru se igrajo.
Pari tiho šepetajo,
kje si moja deklica ti?

Ribnik sanja tihe sanje,
veter zame se ne spremeni.
Cvet sprašujem naj pove mi,
kje si moja deklica ti?

Nekoč pa s tabo sem se sprehajal,
se še spominjaš, maj je cvetel.
In cvetja vonj je oba opajal

in tukaj, veš, sem te objel.

Maj ni več in ti odšla si,
cvet v slovo si mi pustila.
Po poteh kjer sva hodila
sam zdaj hodim, deklica ti.

Nekoč pa s tabo...

VEM, DA DANES BO SREČEN DAN

Vem, da danes bo srečen dan,
to sem začutil že zjutraj.
Zagotovo danes bo srečen dan,
tudi to se zgodi. (2x)

Morda se genij bo res nekje rodil
in vojna se bo končala tam,
kjer si vsi žele.

Vem, da danes bo srečen dan...

Kaj, če ladja bo rešila brodolomca
in dež bo padal tam, kjer suša
traja vrsto let.

Vem da danes bo srečen dan...
...tudi to se zgodi (3x).

HVALA

Zadnji žarek zaneti prvo zvezdo
morje poljubi nebo.

Klif Strunjanski odene se v temo
sliši se pesem valov.

Zvok kitare in neskončni večeri,
vonj njenih las mi boža obraz,
vse kar kdaj sem ljubil je tik ob meni,
ko jutranji ogenj prelije se v dan.

Hladen veter zapiha na obalo,
meni je toplo.
Kot pomlad, ki prežene zimo
njeno mehko telo.

Zvok kitare in neskončni večeri... (2x)

Vse kar kdaj sem ljubil je tik ob meni,
vse kar sem želel je utrinek iz sanj.
Hvala ti za jutro po dolgi temi,
hvala za objem pod svodom neba.

PUSTITE NAM TA SVET (ČISTO PRAVI GUSAR)

Vse naše pravljice,
s papirja nam bežijo,
junaki njihovi
med nami oživijo.

Vse naše pravljice
zaklepamo v svet zase,
na vratih piše le:
»Ni vhoda za odrasle.«

Pustite nam ta svet,
nedolžen in drugačen.
Naj vsak, ki vanj je ujet,
bo pristen, nepopačen. (2x)

Vse naše pravljice
so sanje, ne prividi,
kdor sam ni del tega,
ne sliši in ne vidi.

Pustite nam ta svet...

IZ GORIČKEGA V PIRAN

Prazen dan, navaden, tih
in zaspan.
že zjutraj se povsem očitno zdi,
da bi bolje b'lo, če ga ne bi bilo.

Sama žalost, sami bivši ljudje.
Le še marketing in deficit srca,
nobenih vicev več,
še vreme je za vruga.

Ko pa prideš ti,
se nebo mi razjasni.
Kakor da letim,
sebi sam se imeniten zdim!

Ko pa prideš ti,
se nebo mi razjasni.
Čez gore, ravan,
seže mi pogled z Goričkega v Piran.

Tožne misli o vsem kar je bilo,
nekaj o smislu, pa o minljivosti
in o tem, da sem si sam
največji problem.

Ko pa prideš ti,
se nebo mi razjasni.
Kakor da letim,
sebi sam se imeniten zdim!

Ko pa prideš ti,
se nebo mi razjasni,
čez gore, ravan,
seže mi pogled z Goričkega v Piran.

SAVA ŠUMI

Preden zaspim, si zaželim,
drobnih stvari, veliko tebe.
Vse skromne stvari vežejo me,
na neznani dom, kjer bom s teboj.

Spominjam se, stekla si stran,
brez slovesa, tako mlada še. (2x)

Sava šumi, v očeh se iskri,
oprostil sem ti,
zaradi drobnih stvari.
Potopi oči, v moje oči
in me zažgi kot nekoč. (2x)

SIVA POT

Skoraj raj si, ti Gorenjska,
sive gore in zelene reke.
Tu življenje skriva svoj zaklad,
stara si kot sonce, mlajša kot pomlad.

Siva pot, vodi me, kamor hoče srce.
Na Gorenjsko, kjer gore so,
vodi me siva pot.

Le spomini še živijo,
zemlja stara, trda, neizprosna.
Rdeča roža v tvojih je laseh,
nežna mesečina, solza v očeh.
Siva pot...

Ko vstaja jutro slišim ptice iz daljave,
radio spominja me na dom tam nekje.
In ko se vozim po betonskih magistralah,
mislím nate le, nate le.
Siva pot...

NA PLANINI JE ŽIVEL

Na planini je živel,
rad je stare pesmi pel,
se življenja veselil,
mного vinca je popil.

Ko je prvič šel v svet,
si pripel rdeč je cvet,
ki ga z žuljavo roko,
mati dala je v slovo.

Oče zgubljal ni besed,
bil je vajen tujce klet',
fantu dal je v spomin
zeleneči rožmarin...

...in dejal:
"Koder hodil boš z njim
vedi, da si
le slovenskega naroda sin!"

Sam utiral si je pot,
videl mnogo je zarot,
težko se premagoval,
ker ubijati ni znal.

Večkrat jokal je naglas,
čakal je vrnitve čas,
nič več ni le zmagoval
in zato si je lagal...

...iz dneva v dan:
"Ni mi mar bolečin,
z njimi živim
kot slovenskega naroda sin."

SREČA NA VRVICI

Tjaram da-dam, zlat je ta dan,
steci z mano vanj,
Zmeraj z mano zmeraj moj boš,
tjaram-da-da-dam.

Ko dobiš, kar želiš si, nisi nič več sam,

Tjaram pa-dadi,
nobenih skrbi srečo imaš na vrvici,
Prijatelji vsi tjaram-pa-dadi, sreča na vrvici.

Tjaram-da-dam, vsak naš načrt
iz vetra je stkan,
V sivi beton svet je vkovan,
tjaram-da-dam-dam.

Stecimo kam, stecimo stran,
stecimo v svet sanj,
Za vse prav za vse je prostor nekje,
te trate že zelene.
Tjaram-pa-dadi, vsa sreča in mi,
sreča brez vrvice.

TVOJE JUTRO

Nočne sence se poslavljajo v dan,
v megli nad vodo star mlin,
poslednje sanje se umikajo stran
nazaj v lepši spomin.

Prvi žvižg se zareže v zrak
in žarek se zarosi.
Nad strehe mesta, v glave, srca in kleti,
še en nov dan se rodi

Novo jutro, nov dan...

Včasih, redkokdaj se fino ti zdi,
da si živ in da te nič ne boli,
da je najlepši žarek, ki tebe zbudi,

ko si ga odgrneš z oči.

To je tvoje jutro, tvoj dan...

USPAVANKA ZA EVO

Vsaka zvezda na nebu zamiži,
teta Luna prikima, se zasmеji.

Pogasili smo vse luči,
da naša Eva lahko zaspi.

Vsaka zvezda na nebu zamiži,
teta Luna prikima, se zasmеji.

Pogasili smo vse luči,
da naša Eva lahko zaspi.

Pa naj zaspi, naj skrije svoje trudne oči,
pa naj zaspi, da se malo srce umiri
in naj sanja le o lepih stvareh.
Ko sonce zbudi jo, na ustih bo smeh.

Vsaka zvezda na nebu zamiži,
Evin kužek zalaja, se poslovli.
V kraljestvo škratov, sanj in vil
jo nese sila nevidnih kril.

In že leti daleč proč od tega sveta,
od tega kar ne razume in kar ne pozna,
saj jo čaka svet drugačen od sanj.
Kako naj svarim jo, kaj rečem ji v bran?

Boj se ljudi, ki ne znajo jokati,
ne gledajo v oči in ne znajo stisnit' dlan!

Boj se množic, ki mahajo s pestmi,
šoferjev s klobuki, privitih na volan!

Vsaka zvezda na nebu zamiži,
teta Luna prikima, se zasmеji.
Pogasili smo vse luči,
da naša Eva lahko zaspi.

ZADNJA VEČERJA

Se spomniš, kako je ležati v dvoje,
na kupu sena, v družbi lune in zvezd.
Se spomniš, čigave so b'le tiste krave,
zjutraj so tebi pojedle klobuk.

Rosa je umila vročo noč,
cvetje je že zehalo,
dan prišel je soncu na pomoč,
žabam se je strgalo.

Grom je ribniku izdal skrivnost,
štorklje so se muzale,
veter naju je pregnal pod most,
vrbe so zajokale.

Že veš, da je sonce luč iz veselja,
Bog, ki postaja jezen na nas.
Že veš, da je zima, botra tišina,
volk, ki je vetru posodil svoj glas.

Kaj bo zraslo iz peskovnika,
polnega prekratkih hlač?
Koga bo ubila zibelka,

set pokvarjenih igrač?

Ni več Eve, ni več jablane,
raj je vedno bolj strupen,
barve smeha so pozabljene,
mesta nimajo imen.

Se spomniš...

ZARJAVELE TROBENTE

Nostalgičen neki je večer,
Franc in Liza
na trapezu sta plesala,
v cirkusu gvalabladala.

Franc je pozabil Lizo
visoko nekje v zraku.
Zagledal je njene oči
na parketu gvalabladala.

Želel je, da sloni letijo
in jo zbudijo, in jo zbudijo.
Zarjavele trobente s svojo glasbo,
da jo zbudijo, da jo zbudijo.

Žirafe, opice in tigri,
žalostni so afriški levi.
Franc poslušal je trobente,
raztrgal cirkuške plakate

Franc je pozabil Lizo...

VSI LJUDJE HITIJO

Skoraj teden je že odkar sem odšla
iz naše vasi sem dol.
Šola začela se je zares,
vstajam ob šestih in pol.

Internat je že star in v sobi
še s tremi dekleti živim.

Marta in Jana, obe sta z morja,
a Špela iz gorenjskih planin,

Veš mama tako je, kot rekla si mi,
da v začetku morda bo hudo.
Zdaj prvič odšla sem tak' daleč od doma,
saj prej sploh ni časa bilo.

Pogrešam kmetijo, očeta in tebe
In malega Lukca vse bolj.
Veš tu ni nič njiv, ni našega sonca,
tu je le sivi beton.

Namesto ptic zbudi me motor,
namesto jutra srečam meglo.
Ves ta hrup, škripanje zavor,
kaj tišina je tu sploh ne vedo.
Vsi ljudje hitijo, v panje kjer živijo,
z obrazi obrnjenimi v tla,
nihče nikogar ne pozna.

Kako je doma, je Liska že strila,
nanjo mislim vsak dan.
V štali bo to zdaj prva sprememba,
odkar bika prodali smo lan'.

In Florjanov Joža mi je dejal,
ko odhajala sem na to pot,
naj pošljem naslov mu, češ da bo prišel,
v eni od prostih sobot.

Namesto ptic zbudi me motor... (2x)

Pozno je že, to pismo končujem,
počasi odpravim se spat.
Že zdavnaj zaspal je, s slikami doma,
v solzah naš internat.

OD VIŠINE SE ZVRTI

Nikdar več, oh, saj ne more biti res!
Nikdar več, oh, saj ne more biti res!
Kрила so se mi stopila od strahu,
nikoli več ne poletim na njih.
In nikdar ne izvem,
da so samo papir,
zmaji, ki že tol'ko let visijo nad menoj.

Saj že mama govorila je,
da z višine se ne vidi vse,
da nikdar ne izveš,
da so samo papir,
smehljaji, ki že tol'ko let smeji se s teboj.

Od višine se zvrtil!
Skrij me v svojo dlan,
svojo mehko dlan,
svojo toplo dlan!

Vzemi me na svojo stran,
skrij me v svojo dlan.
Lahko mi vrneš karto še nocoj,
hočem le,
da me vidijo s teboj. (2x)

JE V ŠIŠKI ŠE KAJ ODPRTEGA

Belo mesto utonilo je v mrak,
zdaj spi že vsak lojalen rojak,
a zmeraj se jih najde eno par,
ki ni jim dosti te dežele čar.

Je v Šiški še kaj odprtega,
a v Šiški še kdo da,
je v Šiški še kaj odprtega,
a v Šiški še kdo da?

Ob praznikih in delovnih dneh,
v zimskih in poletnih nočeh,
na vsakem koncu mesta se zdi,
da ni bolj radovednih ljudi.

Je v Mostah ...

Prijat'le včasih nas premaga noč,
in vsak ta drug' bi rad preskusil moč,
enotni bomo že naslednji dan,
zdaj tolkel rad bi vsak na svojo stran.

Je v Centru ...

BANDIERA ROSSA

Avanti popolo, Bandiera rossa,
alla riscosa, alla riscosa.

Avanti popolo, Bandiera rossa,
alla riscosa, triumfera.

Bandiera rossa, alla triumfera
Bandiera rossa, alla triumfera
Bandiera rossa, alla triumfera
E viva il comunismo e la liberta!
E viva il comunismo e la liberta!

Vogliamo fabbriche, vogliamo terra
Ma senza guerra, ma senza guerra.
Vogliamo fabbriche, vogliamo terra
Ma senza guerra, triumfera.

Bandiera rossa, allla triumfera...

DRAVSKI MOST

Obljubljaj je, da me bo vzel
in graditi most začel,
ki pomenil bo prostost
in bo trden kot dravski most.

Prosila sem, naj gre z menoj,
pa čeprav samo se nocoj,
tam na mostu je priznal,
da je drugi ljubezen dal.

Ne vem kaj mi je, takrat bilo,
ko sem ga prijela za roko,

zaklical je se na pomoč
in izginil v temno noč.

Naslednje jutro so prišli
in ljudje in orožniki,
odpeljali so me tja,
kjer izgubila sem moža.

NE BODI KOT DRUGI

Prinesi mi rože, ki divje cvetijo,
odpelji me v goro, kjer škrti živijo.
Pokaži mi zvezdo z mojim imenom,
zloži mi pesem z bizarnim refrenom.
Povabi me včasih v kraje neznane,
mi zjutraj pod okno pripelji cigane.
Povej mi o sanjah četudi so grešne,
zaupaj mi želje četudi so smešne.

Napravi to zmeraj, ne bodi kot drugi,
ljubezen ni reka, ki teče po strugi.
Napravi to zopet, ne hodi po poti,
saj sreča ni nekaj, kar pride naproti.
Poljubi me nežno, ko drugi hitijo,
povabi me v mesto, ko drugi že spijo.
Usoda je živa in mrtvi junaki,
naj še hrepenijo postaje in vlaki.

ZAGORSKI ZVONOVI

Pa bom šel na planine, na vsoče gore,
bom slišal zvoniti zagorske zvone,
da bom slišal zvoniti zagorske zvone.

Oj zagorski zvonovi prav milo pojo,
kadar moja predrago k pogrebu neso,
kadar moja predrago k pogrebu neso.

Pale naj jo nesejo, pa le naj jo neso,
saj ne bode prav dolgo, ko pojdem za njo,
saj ne bode prav dolgo, ko pojdem za njo.

A zvoniti bom pustil, kropiti pa ne,
saj kropile jo bodo le moje solze,
saj kropile jo bodo le moje solze.

Bom šel na planine, na vsoče gore,
bom slišal zvoniti zagorske zvone,
da bom slišal zvoniti zagorske zvone.

MOJE MIŠKE

Moje miške majcene, so edina stvar, ki imam
jo še.
Vse ostalo je že šlo za ognjeno vodo.

Pravijo mi: to delirij je,
a jaz mislim, vzrok je šnops.
Saj vedno pridejo ko sem zadet,
in popestrijo moj osamljeni svet.

Pravijo mi, da sem bolan, a jaz mojih mišk ne
dam.
Nor izgubim naj zdaj še te moje prijatelje.

Čez dan popivam in čakam težko, da večer bo
nastal,
ko v raznih barvah se prikažejo
in jaz zavpijem: punce spet bo haus bal!

Zdaj se z njimi dobro že poznam
in dal sem nekaj jim imen.
a najraje eno imam, ki kličem jo Carmen.

Moje miške majcene, so edina stvar, ki imam
jo še.
A pravijo mi, da nisem zdrav,
le da bi miške jim dal,
le da bi miške jim dal,
le da bi miške jim dal.

LAHKO NOČ PIRAN

Na koncu večera prižgejo nebo nad Piranom,
zaspanim.
Kot v zvezdnato temno odejo ogrnejo ga še za
eno noč.
In hiše vse tiše, kot stare gospe zehajo glasno,
saj čas je že.
In okna zapirajo, pozno je.

Na koncu večera zbežijo glasovi otroški
domov.
In ceste in trge pustijo nestrpnim poljubom
zaljubljenih.
In zvon odbije dnevu slovo, vetru prišepne
dobro je šlo,
lepo si obrisal danes nebo.

Lahko noč, temne ulice.
In vam lahko noč, trudni koraki.
Lahko noč, golobi prestrašeni.
In vam lahko noč, ponočnjaki.

Naj se zdi, da je maestro zaigral na svoje
strune
stari znan napev.
In zvon odbije dnevu slovo, vetru prišepne
dobro je šlo,
lepo si obrisal danes nebo.

Lahko noč...

ŠUŠTARSKI MOST

V Ljubljani, za Ljubljanico, tam najde vsak vse
kar želi
Tam skrije med cvetlice te Julija bar
če si zaljubljen, če si mlad a čez leto in čez dan
prišel boš tja z nevesto, na Magistrat
Čez Šuštarški most, čez Šuštarški most,
levo na Mestni trg desno na Stari trg
po spomine po mladost čez Šuštarški most

V Ljubljani, za Ljubljanico, najde vsak kar išče
Tam za večerjo Vitez kopuna ti da
in Maček cvička rdečega in če z mačkom greš
od tam
lahko potunkaš glavo v Robbov vodnjak

Čez Šuštarški most...

La al la la la la...

V Ljubljani, za Ljubljanico, tam najde vsak kar
išče
fant sulico, mož cviček in luna balkon
največjo knjigo učenjak, minikrilo deklica,
še tole svojo pesem, našla sem tam

Čez Šuštarški most...

La al la la la la...

BICIHEL

Ukradu sem bicikel, pofarbu sem ga mal,
s plave na rumeno, da navjo me spoznal
sem mal ga še sfriziru, zdej zgleda kot iz zlata
mu kupu še verigo, da lohk zaklenem ga

Ko vozm se po mestu, da frajle vidjo me,
drvim čez tromostovje, pri repu srečam te,
me vprašaš kolk je ura, ne vem, ker mi stoji,
pa pravš, da zlo je važn, ker tolk se ti mudi.

Vsed se gor na štango, bova tko hitrej pršla,
dej noge bl u luft, da bom lahk prtisku kar se
da,
se cela zemlja trese, ker tolk hitra sva,
je treba počasnej, da nav guma počila

Pr republiški upravi čez rdečo peljeva

policaj naju ustavi in me oklofuta,
nikoli u ta rdecš, boš s pendrekom dobil,
naredu boš nesrečo, če boš u ta rdecč ril.
Vse sorte me sprašuje, trdi da sem pijan,
še tebe nadleguje, ker nadležen je organ,
vpraša za bicikl in z lukno mi grozi,
ti si pa čist že živčna, ker tolk se ti mudi!

Vsed se gor na štango...

JEAN CLAUDE VAN DAMME

Svojo deklco v kino sem peljal,
tazaden dnar sem za karte dal.

Mi ni do filma blo, a ona rekla mi je da
bi rada vidla ga, nato pa k men prišla.
S plakatov se smehlja, je blaten in krvav
Jean Claude van Damme.

Film se je začel, boj se je vnel,
barab je blo kot podgan,
Jean Claude van Damme pa sam.
Ves čas je poskakval, se tepu je kot žvau,
kergakol je vžgal, ta se ni pobral.
Špricala je kri, lomil je kosti,
Jean Claude van Damme.

Čeprav je film bil napet, jest nisem bil prevzet,
sem mislu bolj na to, kako po filmu bo.
Moja deklica pa je uživala,
ga požirala in tiho stokala:
Kako je lep, kako močan,
Jean Claude van Damme.

Mi vsega dost je blo sem vprašu jo
če sploh je še zato, da greva k men?!

Pa rekla je: Ni šans!

Van Damme al pa noben,
nato je padla v trans.

Je ravno šepnu ja, pa je do platna šla,
on špago je nardil, jaz pa zavpil:
Za vse ti si kriv, če te dobim te bom nabil,
zaradi tebe zdaj ostal sem sam,
Jean Claude van Damme...

LEPA DEKLETA

Sem učit se šel v mesta, da od pametnih
izvem,
kaj je bolje v življenju biti slab ali pošten.
Žrl knjige sem s polic, da naučim se vseh
resnic,
da izumil bi smodnik, a postal sem mlad
sodnik.

Vrnil sem se v svoj kraj, vzljubil brhko sem
dekle,
obljubil nežne sem ji roke, plavooke otroke in
dober meter knjižne zbirke na obroke.

A prišlo je do razprave kjer naj padale bi glave.
Da pred dekletom se postavim,
na to predstavo jo povabim.
A moja draga Lila se je na predstavi zaljubila
v največjega zmikavta in ga rešila je iz avta.

Lepa dekleta ljubijo barabe,
lepa dekleta jim padajo v objem
Imajo jih rade dokler so mlade,
Nato gredo z nekom, ki je star in pošten.

Kaj pomenijo diplome, svet drugačen se vrti.
Danes najboljše živijo izučeni lopovi.

Zato pa lepa dekleta ljubijo barabe...

TO SE GOVORI

Dan pred teboj ti nič dobrega ne obeta,
neprijazen je, kot so šoferji mestnega
prometa.

Tu sestanek, tam je zbor, pa spet nova seja,
poln urnik kakor so lokali okrog RTV-ja.

A to se govori med ljudmi,
da, to se govori med ljudmi.

Več kot sam o sebi o tebi kompjuter ve,
zdaj smo spet številke, zdaj nismo več ljudje.
Vse ostrejši je ta naš kamen spotike,
da prav nesmrtni imajo največje spomenike.

A to se govori med ljudmi...

Ko svet se rodi v petkih ob dveh,
ko odprejo se vrata in sliši se smeh,
ko masko nasmeha si nadene še šef.
Svet se rodi v petkih ob dveh ja, ja, ja ob dveh.

Štiriinšestdeset ur zdaj imaš na razpolago,
da za konec tedna si privoščiš zgago.
Ne verjemi pa tem, ki glasno govore,
da smo tukaj sami dobri ljudje.

Ampak to se govori med ljudmi...

Ko svet umira v nedeljo zvečer,
ko vsi smo zbrani in v hiši je mir,
ko lokal bo zaprl še zadnji oštir,
svet bo umrl v nedeljo zvečer,
svet umira v nedeljo zvečer,
v nedeljo zvečer.

MARJO ŠPINEL

Je jemu dolge lase, an oblaču se je v štrace
smrdu je tako ku kšne stare škovace
živu pej taku, da ni dal vedet, da je živ.
an strašno rad je tiste čudne, čudne cigarete
kadil.

An to ne samo vsake tolko, veste, on je prov
pretiravu,
vleku je ku fabriški kamin, an se ni ustavu.
An zmerom je pravu: "Ma je brezveze živet, če
ne skadiš en špinal in si malo zadet. Pa kaj."

Zna bet, da ste ga poznali. Marjan Benededič
se je klicou.

Zato, k je šou glas od njega, da je mamilje szi
žlico

Al pej samo zato, ker je bil tak zaherjen
kapelon.

So ga žandarmi stalno tukli an vlekli u pržon.
Ma ni blo pravga radžona. Marjo ne bi zmutu
vode.

Od njega ni blo nankar koristi, nankar škode -
od njega ni blo neč. Me kej če od tazga bet.
On je skadil kak špinel in je bil malo zadet.

In pravli smo mu Marjo, Marjo Špinel,
pravli smo mu Marjo, Marjo Špinel,

Čeprav še sam ni vedu, kdaj se je zadnji bot
okopu,
an še svojga dreka ni znou najt, če ni glih v
njega stopu.

So pupe, ma, nej jih zastope tist, k če,
zmeram ratale vse mhke an vse blažene,
Če jih je Marjo tako ku kšen pesnik biondasto
pogledu.

Ma on jih ni porajtu, sej še zase ni vedu.
Je pravu: "Da sem srečen, ne rabim jaz deklet,
jaz skadim en špinel in sem malo zadet."

Neč ga ni tokalo, an neč se mu ni dalo,
nankar jest, nankar pit, ben, še dihu je bl malo.

An stalno si ga vidu kje u kantoni sedet,
tam je kadil svoj špinel in je bil malo zadet.
Za neč se ni brigu, an u neč se ni vmešu.

An če kdo bi mu kdaj reku: "Marjo, ti cel svet
boš rešu, če zdej no malo ma lih nu malo
zmkneš soju rt"

bi on skadil en špinel in bi bil malo zadet.

An pravli smo mu Marjo...

Od špinela do špinela mu je pamet šla u
maloru.
An kšenkrate, če si se usedu z njim an če si mu
govoru:
"Dej Marjo, sej ti ni treba bit zadet prav vsaki
dan,
dej prim se kahga dela manjša n kadi malo
manj. An poglej se malč u špegu, Marjo, ma
kej se tu pravi, genjej sesat tistu reč, k maš oči
že prou krvave."
Te je gledu ku ena mona an reku:
"Kaj težiš že spet, če skadim en špinel in sem
malo zadet."

En dan se Marjo ne štacionu je na šveler
usedu.

Zna bet, da je skadu neki močnega, kdo bi
vedu.

K je prpelju vlak, on nankar zmaknt se ni tou.
Vlak pej se ni ustavu an Marjo je na kose šou.
Ljudje so žleht, an kadar so stavli Marjota
Špinela.

U trugu, zrezanga na tako, kukr mortadela, so
rekli:

"Ben, zdaj ma, kar seu cajt tou je met, ka
boljše k
taku člouk res ne more bt zadet.."

"Gandža man, rastafarijan know the truth."
Rasla je rasla travica, zelena. Po njoj se je
šetala dušca zakajena.

ROD POLDE
EBERL - JANSKI
ŽAČOBE

ROD BELEGA
KONJA
SLOV. KONJICE